

Advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité over een voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van een Europese Arbeidsautoriteit*(COM(2018) 131 final — 2018/0064 (COD))*

(2018/C 440/21)

Rapporteur: **Carlos Manuel TRINDADE**

Raadpleging	Raad, 6.4.2018 Europees Parlement, 16.4.2018
Rechtsgrondslag	Artikelen 46, 91, lid 1, en 304 VWEU
Bevoegde afdeling	Afdeling Werkgelegenheid, Sociale Zaken en Burgerschap
Goedkeuring door de afdeling	19.7.2018
Goedkeuring door de voltallige vergadering	20.9.2018
Zitting nr.	537
Stemuitslag (voor/tegen/onthoudingen)	189/16/29

1. Conclusies en aanbevelingen

1.1. De huidige situatie op de grensoverschrijdende arbeidsmarkt levert aanzienlijke problemen op voor bedrijven, werknemers en lidstaten, met name oneerlijke concurrentie, sociale dumping en allerlei soorten illegale activiteiten en fraude op het gebied van belastingen en sociale zekerheid. Bovendien hebben het gebrek aan informatie voor bedrijven en werknemers, de gebrekkige samenwerking tussen de lidstaten en de over het algemeen geringe capaciteit van de arbeidsinspecties de bestaande problemen en conflicten nog verergerd. Hoewel er al een paar maatregelen zijn genomen, hebben de Europese instellingen, de voorzitter van de Commissie, het EESC, de sociale partners en maatschappelijke organisaties erop gewezen dat er meer en betere inspanningen nodig zijn om verbetering te brengen in deze situatie.

1.2. Het voorstel van de Commissie voor een verordening tot oprichting van een Europese Arbeidsautoriteit (European Labour Authority, ELA) is, indien het passend ten uitvoer wordt gelegd, een belangrijke stap in de goede richting om de grensoverschrijdende mobiliteit te verbeteren, de Europese en nationale wetgeving te handhaven, de samenwerking tussen nationale arbeidsmarktautoriteiten aan te moedigen en de toegang tot adequate en actuele informatie te verbeteren, illegale activiteiten aan te pakken en de interne markt te versterken, mits ELA de nationale en Europese bevoegdheden in acht neemt en er sprake is van samenwerking en steun van de kant van de lidstaten.

1.3. Het Europees Economisch en Sociaal Comité (EESC) steunt dit initiatief van de Commissie, dat bijdraagt aan de oplossing van de problemen in verband met grensoverschrijdende mobiliteit. Het neemt kennis van het voorstel van de Commissie voor een verordening tot oprichting van een Europese Arbeidsautoriteit en beklemtoont dat er voor een evenwichtige vorm van gestructureerde samenwerking tussen de lidstaten is gekozen met als doel innovatieve oplossingen met toegevoegde waarde te vinden voor bedrijven, werknemers en nationale arbeidsautoriteiten en -inspecties, zonder afbreuk te doen aan het subsidiariteitsbeginsel.

1.4. Het EESC is het op hoofdlijnen eens met de inspanningen van de Commissie om grensoverschrijdende samenwerking te verbeteren en illegale praktijken te vermijden. Het EESC zet hieronder uiteen op welke punten overeenstemming bestaat (paragraaf 4.1), maakt een aantal opmerkingen (paragraaf 4.2) en doet ten slotte nog een paar voorstellen (paragraaf 4.3) waarvan het hoopt dat zij in overweging worden genomen om de efficiëntie van de activiteiten van de ELA te helpen verbeteren.

1.5. Het EESC beveelt de Commissie aan om bij het integreren van de verschillende organen in de ELA zeer zorgvuldig te werk te gaan, zodat de opgedane kennis en ervaring goed worden benut en overlapping met andere instrumenten en structuren wordt voorkomen, om ervoor te zorgen dat de ELA uiteindelijk doeltreffender kan optreden. De onafhankelijkheid van de ELA moet worden gewaarborgd door haar eigen middelen toe te wijzen voor de uitoefening van haar taken. Het EESC waarschuwt echter voor een eventueel tekort aan middelen, waardoor de doeltreffendheid van de Autoriteit in het gedrang kan komen. Daarom is het belangrijk ervoor te zorgen dat de middelen goed worden beheerd, ook al bestaat er bezorgdheid, onder meer over de kosteneffectiviteit ervan.

1.6. Van alle voorstellen wil het EESC met name het voorstel over de betrokkenheid van de sociale partners (paragraaf 4.3.3) onder de aandacht brengen. Als de sociale partners actiever worden betrokken op Europees, nationaal en sectoraal niveau, dan zal het gemakkelijker zijn om oplossingen te vinden voor de problematiek van grensoverschrijdende mobiliteit — en dat is wat het EESC met dit voorstel beoogt. Het EESC stelt voor om de stakeholdergroep van de ELA om te vormen tot een adviesraad en de aanwezigheid van de sociale partners in dit orgaan te versterken.

2. Achtergrond

2.1. De laatste jaren is de arbeidsmobiliteit enorm toegenomen: tussen 2010 en 2017 is het aantal burgers dat in een andere lidstaat dan zijn geboorteland woont of werkt toegenomen van 8 tot 17 miljoen; wanneer je enkel naar werknemers kijkt, is het aantal sinds 2010 met 68 % gestegen tot 2,3 miljoen in 2016. Er zijn ook meer dan 2 miljoen werknemers in het wegvervoer die elke dag grenzen binnen de EU oversteken om goederen of passagiers te vervoeren ⁽¹⁾.

2.2. Een belangrijk verschijnsel in de hedendaagse Europese samenleving is armoede, die niet noemenswaardig is afgenomen en 23,5 % van de bevolking van de Europese Unie treft ⁽²⁾. Hieronder bevinden zich ontmoedigde werknemers, gehandicapten, immigranten uit derde landen, zigeuners en daklozen, van wie een deel in een andere lidstaat dan zijn land van herkomst woont. Voor deze mensen zal gemakkelijker een oplossing kunnen worden gevonden als de grensoverschrijdende arbeidsmarkten efficiënter werken, omdat zich dan meer arbeidskansen voordoen.

2.3. De Europese instellingen hebben zich onlangs uitgesproken over de kwestie arbeidsmobiliteit. De Commissie stelt echter vast dat er „nog punten van zorg [blijven] wat betreft de naleving en een doeltreffende en efficiënte handhaving van de EU-regels, wat het vertrouwen in en de eerlijkheid op de interne markt in gevaar brengt. Zo is bezorgdheid geuit over het feit dat mobiele werknemers kwetsbaar zijn voor misbruik of hun burgerrechten niet kunnen uitoefenen en dat bedrijven zich in een onzeker of onduidelijk bedrijfsklimaat en een ongelijk speelveld bevinden” ⁽³⁾. Het Europees Parlement wijst op de noodzaak om „de controles en samenwerking tussen en door de lidstaten te versterken, onder meer via betere uitwisseling van informatie tussen de arbeidsinspecties, en actief steun te verlenen aan de uitoefening van het recht van vrij verkeer” ⁽⁴⁾. De Raad onderstreept de noodzaak om „de administratieve samenwerking te verbeteren en bijstand en informatie-uitwisseling te ontwikkelen in het kader van de bestrijding van fraude met betrekking tot de detachering van werknemers, waarbij de nadruk werd gelegd op het belang van duidelijke en transparante informatie voor dienstverleners en werknemers” ⁽⁵⁾.

2.4. In zijn toespraak over de staat van de Unie, van 13 september 2017, geeft voorzitter Jean-Claude Juncker goed aan wat de Europese instellingen te doen staat: „We moeten ervoor zorgen dat alle EU-regels voor arbeidsmobiliteit worden gehandhaafd op een eerlijke, eenvoudige en doeltreffende manier. Daarvoor is een nieuw Europees orgaan voor inspectie en handhaving nodig. Het is toch absurd dat we wel een Bankautoriteit hebben die toezicht houdt op de normen voor het bankwezen, maar geen gemeenschappelijke Arbeidsautoriteit die toeziet op eerlijkheid in de eengemaakte markt” ⁽⁶⁾.

2.5. Ook het EESC heeft diverse adviezen ⁽⁷⁾ uitgebracht over dit onderwerp.

2.6. Hoewel er in de voorbije jaren een heleboel initiatieven zijn gelanceerd en voorstellen zijn gedaan om tot een eerlijke arbeidsmobiliteit te komen, laten de uitvoering hiervan en het toezicht hierop te wensen over.

2.7. De huidige situatie, die in sommige lidstaten wordt gekenmerkt door misbruik en illegale praktijken, houdt verband met het populisme en heeft geleid tot de anti-Europese gevoelens en het toenemend protectionisme die de afgelopen jaren in veel lidstaten de kop hebben opgestoken.

2.8. Hieruit blijkt dat de rechten die zijn neergelegd in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, met name in de artikelen 15, 16, 21, 29, 31, 34, 35 en 45, niet worden geëerbiedigd.

⁽¹⁾ SWD(2018) 68 final, blz. 7.

⁽²⁾ People at risk of poverty or social exclusion, 2016 (Eurostat, 2018).

⁽³⁾ COM(2018) 131 final, blz. 1.

⁽⁴⁾ COM(2018) 131 final, blz. 1 en 2, 2015/2255(INI), 2013/2112(INI), 2016/2095(INI).

⁽⁵⁾ COM(2018) 131 final, blz. 2.

⁽⁶⁾ De toespraak over de staat van de Unie 2017 is beschikbaar op: http://europa.eu/rapid/press-release_SPEECH-17-3165_nl.htm

⁽⁷⁾ PB C 75 van 10.3.2017, blz. 81; PB C 264 van 20.7.2016, blz. 11; PB C 345 van 13.10.2017, blz. 85; PB C 197 van 8.6.2018, blz. 45.

2.9. Dit was overigens een van de belangrijkste redenen voor het uitroepen van de Europese pijler van sociale rechten, die ervoor moet zorgen dat „burgers gelijke kansen hebben en gelijke toegang hebben tot de arbeidsmarkt, eerlijke arbeidsomstandigheden, en sociale bescherming en inclusie”⁽⁸⁾.

2.10. Deze opmerkingen van de EU-instellingen sluiten aan bij de waarschuwingen en klachten die de Europese sociale partners, vakbonden en ondernemingen en verschillende nationale overheden in de loop der jaren hebben geuit en waarmee zij een lans hebben willen breken voor beleidsmaatregelen die hiervoor een oplossing bieden.

2.11. Er bestaan grote verschillen tussen de lidstaten op het gebied van taken en middelen voor arbeidsinspectie en die verschillen zijn bekend. Zo is het aantal inspecteurs in veel gevallen lager dan door de IAO wordt aanbevolen⁽⁹⁾. Echter, doordat er minder middelen worden uitgetrokken voor arbeidsinspectie, alsook door taalproblemen en verschillende niveaus van digitalisering blijkt er weinig bekend te zijn over grensoverschrijdende arbeidsmobiliteit. Om dit euvel te verhelpen, en om efficiënter en proactiever samen te werken en vrijwillig gezamenlijke initiatieven te nemen, zijn optreden op EU-niveau en ondersteuning van de lidstaten noodzakelijk.

2.12. De resultaten van de publieksraadplegingen via internet⁽¹⁰⁾ en van het intern overleg tonen aan dat er een lacune bestaat: er is met name sprake van onvoldoende steun en begeleiding voor werknemers en bedrijven die de grens oversteken; de informatie die beschikbaar is voor het publiek over hun rechten en plichten is onvolledig of summier; de samenwerking en coördinatie tussen de nationale autoriteiten is ontoereikend en de toepassing en naleving van de regels schieten tekort. De gerichte raadplegingen leverden wisselende resultaten op. De meeste respondenten zijn voorstander van de oprichting van een nieuwe autoriteit die zich bezighoudt met het verbeteren van de samenwerking tussen de lidstaten door de uitwisseling van informatie en goede praktijken te vergemakkelijken. Tegelijkertijd benadrukken sommige respondenten dat de nieuwe autoriteit de in het Verdrag vastgelegde nationale bevoegdheden volledig moet respecteren en geen extra rapportageverplichtingen mag opleggen. Voorts werd gewaarschuwd voor mogelijke overlapping met de bestaande administratieve structuren.

3. Algemene opmerkingen

3.1. Het EESC steunt de Commissie in haar pogingen om onrechtmatigheden en fraude met grensoverschrijdende mobiliteit te bestrijden. De oprichting van een Europese Arbeidsautoriteit komt overeen met de beleidskoers die in juli 2014 is uitgezet met het oog op de totstandbrenging van een socialer Europa.

3.2. Het EESC deelt de mening van de Commissie dat er behoefte is aan doeltreffende samenwerking tussen de nationale instanties en gezamenlijke administratieve maatregelen om de steeds „Europeser” wordende arbeidsmarkt te beheren en, door middel van de ELA — mocht die worden opgericht en, met inachtneming van het subsidiariteits- en evenredigheidsbeginsel, een duidelijk mandaat krijgen — op een eerlijke, eenvoudige en doeltreffende manier het hoofd te bieden aan belangrijke uitdagingen als grensoverschrijdende mobiliteit⁽¹¹⁾.

3.3. Het EESC vindt net als de Europese Commissie dat „grensoverschrijdende arbeidsmobiliteit in de EU ten goede komt van personen, economieën en de maatschappij als geheel” en dat dergelijke voordelen „vragen om duidelijke, eerlijke en doeltreffend gehandhaafde regels voor de grensoverschrijdende arbeidsmobiliteit en de coördinatie van de sociale zekerheid”⁽¹²⁾.

3.4. Het EESC is nagegaan of het voorstel van de Commissie in overeenstemming is met het beginsel van subsidiariteit en evenredigheid, de overeenkomst tussen het Europees Parlement en de Raad over de rationalisering van decentrale Europese agentschappen en het beginsel van beter wetgeven en of er een verband bestaat tussen het voorgestelde initiatief en het Europees platform tegen zwartwerken, en kan hierop bevestigend antwoorden.

⁽⁸⁾ COM(2017) 250, blz. 4.

⁽⁹⁾ Volgens IAO-verdrag nr. 81 is de aanbeveling voor geïndustrialiseerde markteconomieën één inspecteur per 10 000 werknemers (IAO 297e zitting, november 2006).

⁽¹⁰⁾ COM(2018) 131 final.

⁽¹¹⁾ De Commissie omschrijft deze uitdagingen als volgt: — gevallen van sociale dumping, de niet-naleving van de geldende wetgeving en frauduleuze praktijken in grensoverschrijdende situaties; — ontoereikende steun, begeleiding en informatie voor werknemers en ondernemers in grensoverschrijdende situaties over hun rechten en plichten; — onvoldoende toegang tot en uitwisseling van informatie tussen de nationale instanties die verantwoordelijk zijn voor de verschillende gebieden van de arbeidsmobiliteit en de coördinatie van de sociale zekerheid; — onvoldoende capaciteit van de nationale instanties om samenwerking met de instanties in andere lidstaten te organiseren; — zwakke of ontbrekende mechanismen voor gezamenlijke grensoverschrijdende handhavingsactiviteiten; — het ontbreken van een specifiek grensoverschrijdend bemiddelingsmechanisme tussen de lidstaten op alle gebieden van de arbeidsmobiliteit en de coördinatie van de sociale zekerheid.

⁽¹²⁾ COM(2018) 131 final.

3.5. Het EESC vindt dat de Commissie terecht voor een praktische oplossing heeft gekozen, nl. de oprichting van een nieuw agentschap dat uitgaat van samenwerking tussen de lidstaten en gebruik maakt van bestaande structuren, terwijl er ook nog andere mogelijkheden waren⁽¹³⁾, en dat met deze oplossing wordt ingespeeld op de bestaande behoeften. Ook vindt het, net als de Commissie, dat een verordening hiervoor het beste instrument is, omdat het de benodigde rechtszekerheid kan bieden.

3.6. Het EESC is van mening dat de oprichting van de ELA de eerder vermelde belangrijke lacunes kan dichten, mits er sprake is van samenwerking en steun van de kant van alle lidstaten. Het EESC onderstreept dat de ELA haar pijlen moet richten op verbetering van de arbeidsmobiliteit, toepassing van de regels, bestrijding van illegaliteit en versterking van de interne markt middels intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking tussen de lidstaten. Hoe doelgerichter de ELA te werk gaat en hoe meer zij zich concentreert op haar doelstellingen, des te sneller zal zij eventuele verkeerde voorstellingen van zaken of foutieve inschattingen van haar belang uit de wereld helpen.

3.7. Het EESC kan zich in grote lijnen vinden in het voorstel van de Commissie voor een verordening, met name in de doelstellingen ervan (artikel 2), de taken van de Autoriteit (artikel 5), de informatie over grensoverschrijdende arbeidsmobiliteit (artikel 6), de toegang tot diensten op het gebied van grensoverschrijdende arbeidsmobiliteit (artikel 7), de samenwerking en uitwisseling van informatie tussen de lidstaten (artikel 8) en de samenwerking bij grensoverschrijdende verstoringen van de arbeidsmarkt (artikel 14), omdat hierin de taken van de ELA worden vastgelegd die ertoe kunnen bijdragen dat de arbeids- en sociale rechten op voet van gelijkheid worden gewaarborgd in het gastland, sociale dumping wordt bestreden, eerlijke concurrentie tussen bedrijven wordt veiliggesteld en fraude met betrekking tot grensoverschrijdende mobiliteit wordt tegengegaan — problemen die de lidstaten alleen niet kunnen oplossen.

3.8. Het EESC is van oordeel dat deze doelstellingen en taken de rechtmatige twijfel die is gerezen omtrent de feitelijke functie en rol van ELA de kop kunnen indrukken.

3.9. Het EESC denkt dat de ELA alles in zich heeft om, door middel van operationele en technische steun, een positieve bijdrage te leveren aan de strijd die de lidstaten en de sociale partners leveren tegen illegaliteit, misbruik en fraude bij arbeidsmobiliteit. De eerbiediging van de rechten van werknemers en burgers op gelijke behandeling, arbeidskansen en sociale zekerheid zal worden gewaarborgd door relevante informatie en diensten te verstrekken aan werknemers en werkgevers, door samenwerking en informatie-uitwisseling tussen nationale overheden, gecoördineerde en gezamenlijke inspecties, samenwerking in het geval van grensoverschrijdende geschillen en verstoringen van de arbeidsmarkt, evenals herstructurering van ondernemingen die gevolgen heeft voor verschillende lidstaten.

3.10. Het EESC zou graag zien dat de ELA een inspiratiebron en stimulans wordt voor het versterken van de capaciteit van nationale overheden, vooral op het gebied van arbeidsinspecties en personeelsbestand, en informatie en advies verstrekt aan Europese bedrijven en werknemers over de regels die van toepassing zijn op praktijken die over de grens plaatsvinden.

3.11. Het EESC wijst op het belang van nieuwe arbeidsvormen als gevolg van technologische en digitale innovatie in bedrijven en op de arbeidsmarkt, die natuurlijk gevolgen hebben voor grensoverschrijdende mobiliteit — reden waarom de ELA hier aandacht aan moet besteden.

3.12. Het EESC hoopt dat de ELA de vruchten zal plukken van de synergieën die eventueel ontstaan door het bundelen van ervaring, capaciteit en taken en door de beoogde samenwerking, waarbij overlapping en gebrek aan duidelijkheid worden voorkomen, aangezien:

3.12.1. de autoriteit verschillende bestaande structuren onder een noemer zal brengen, nl. het Europees netwerk van diensten voor arbeidsvoorziening (Eures), het Technisch Comité voor het vrije verkeer van werknemers, het Comité van deskundigen inzake de detachering van werknemers, de Technische Commissie, de Rekencommissie en de Arbitragecommissie van de Administratieve Commissie voor de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels en het Platform voor de bestrijding van zwartwerk;

3.12.2. de autoriteit zal samenwerken met bestaande Europese agentschappen op het gebied van arbeidswetgeving, zoals Cedefop⁽¹⁴⁾, ETF⁽¹⁵⁾, EU-OSHA⁽¹⁶⁾, Eurofound⁽¹⁷⁾, de Administratieve Commissie voor de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels, het Raadgevend Comité voor de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels en het Raadgevend Comité voor het vrije verkeer van werknemers.

⁽¹³⁾ SWD(2018) 68 final and SWD (2018) 69 final, Hoofdstuk B.

⁽¹⁴⁾ Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding.

⁽¹⁵⁾ Europese Stichting voor opleiding.

⁽¹⁶⁾ Europees Agentschap voor de veiligheid en de gezondheid op het werk.

⁽¹⁷⁾ Europese Stichting tot verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden.

3.12.3. Het EESC hoopt echter dat met deze nieuwe structuur en intensievere samenwerking een stap vooruit wordt gezet op het gebied van efficiency en dat de goede praktijken en werkzaamheden op al deze verschillende terreinen hierdoor niet worden geschaad. Het EESC bedoelt hiermee de goede voorbeelden van de Benelux-landen, het Platform voor de bestrijding van zwartwerk en de invoering van een Europese identiteitskaart voor de bouwsector, die behouden moeten blijven en zo veel mogelijk navolging verdienen. Te hopen valt ook dat er andere, soortgelijke innovatieve initiatieven ontstaan. Een voorbeeld hiervan is de invoering van een Europees socialezekerheidsnummer, na de lopende herziening van Verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels⁽¹⁸⁾ en de voltooiing van de werkzaamheden voor de elektronische uitwisseling van socialezekerheidsinformatie (EESSI).

3.13. Het EESC wijst ook op het belang van de beoogde betrokkenheid van de sociale partners bij het functioneren en beheer van de ELA (artikel 24), maar acht de vorm die aan deze betrokkenheid wordt gegeven volstrekt ontoereikend. Het EESC hoopt dat deze betrokkenheid zodanig in het vat kan worden gegoten dat zij werkelijk meerwaarde heeft voor het oplossen van concrete problemen op het gebied van arbeidsmobiliteit.

3.14. Het EESC vindt dat de ELA het subsidiariteitsbeginsel moet eerbiedigen en zich niet mag bemoeien met de werking van de arbeidsmarkten in de lidstaten, vooral niet met het overleg tussen werkgevers en werknemers en de onderhandelingen over collectieve arbeidsovereenkomsten, de autonomie van de sociale partners en de arbeidsinspecties.

4. Specifieke opmerkingen

4.1. Het EESC is van mening dat:

4.1.1. het uitvoeren van gezamenlijke en onderling gecoördineerde inspecties met de nationale overheden in geval van niet-naleving, fraude of misbruik dient te worden bevorderd, zij het in overeenstemming met de wetgeving van de betrokken lidstaten. Deze inspecties moeten op basis van vrijwilligheid plaatsvinden, met inachtneming van de bevoegdheden van de lidstaten. Wel dient erop te worden gewezen dat het uitblijven van de medewerking van een lidstaat, hetgeen altijd gemotiveerd moet worden, de doeltreffendheid van het optreden van de ELA in gevaar kan brengen;

4.1.2. de ELA niet het initiatief mag nemen tot het uitvoeren van gezamenlijke en onderling gecoördineerde inspecties, hetgeen tot de bevoegdheid van de nationale autoriteiten behoort, maar de lidstaten wel mag voorstellen om dit te doen wanneer zij gevallen van niet-naleving van wettelijke voorschriften, misbruik of grensoverschrijdende fraude bespeurt;

4.1.3. de ELA, in samenwerking met de enkele digitale toegangspoort, de verantwoordelijkheid op zich moet nemen voor het Eures-portaal voor arbeidsmobiliteit, in het kader van het informatiesysteem voor de interne markt (IMI) en de elektronische uitwisseling van socialezekerheidsgegevens (EESSI);

4.1.4. de ELA rekening dient te houden met de autonomie van de sociale partners en het sociaal overleg, en vooral met het belang van hun actieve betrokkenheid bij de verwezenlijking van haar doelstellingen;

4.1.5. het van groot belang is dat de ELA steun verleent aan vakbonden en bedrijven, vooral op het gebied van informatie en op technisch vlak, evenals bij grensoverschrijdende arbeidsconflicten, en aldus blijkt geeft van haar erkenning voor de fundamentele rol die zij spelen in de naleving van de wetgeving;

4.1.6. de ELA als bemiddelaar kan optreden in conflicten tussen nationale autoriteiten, met name op het gebied van sociale zekerheid, en dat hieromtrent duidelijkheid moet worden verschaft;

4.1.7. de nationale verbindingsfunctionarissen, als verbindende schakel met de lidstaten, de ELA efficiënter kunnen maken. Wel moet worden verduidelijkt wat hun functionele banden zijn met de lidstaten van herkomst, niet alleen met de autoriteiten daar, maar ook met de nationale sociale partners;

4.1.8. de onafhankelijkheid van de ELA moet worden gewaarborgd door haar eigen middelen toe te wijzen voor de uitoefening van haar taken. Het EESC waarschuwt echter voor een eventueel tekort aan middelen, waardoor de doeltreffendheid van de Autoriteit in het gedrang kan komen. Ook de kosteneffectiviteit baart het Comité zorgen en daarom is het belangrijk ervoor te zorgen dat de middelen goed worden beheerd.

⁽¹⁸⁾ PB L 166 van 30.4.2004, blz. 1, corrigendum PB L 200 van 7.6.2004, blz. 1.

4.2. Met het oog op de taken die de ELA krijgt, merkt het EESC op dat:

4.2.1. geschillen tussen nationale instanties op het gebied van arbeidsmobiliteit en coördinatie van de sociale zekerheid kunnen worden opgelost door bemiddeling door de ELA op verzoek van, en in overeenstemming met, de nationale overheidsinstanties van de lidstaten;

4.2.2. het bestaan van een dergelijke bemiddeling geen afbreuk mag doen aan een eventueel beroep dat door een van de betrokken partijen is ingesteld bij de bevoegde rechter;

4.2.3. duidelijk moet zijn welke betrekkingen, in de zin van interactie en samenwerking, de ELA onderhoudt met agentschappen en andere EU-organen die zich bezighouden met arbeidskwesties en met de naleving en handhaving van de wetgeving;

4.2.4. de oprichting van de ELA geen extra administratieve kosten met zich mag brengen voor bedrijven en werknemers.

4.3. Met het oog op de verwezenlijking van de doelstellingen die aan de oprichting van de ELA ten grondslag liggen, stelt het EESC voor dat de Commissie in haar voorstel voor een verordening:

4.3.1. duidelijk maakt dat lidstaten de plicht hebben om met de ELA samen te werken, informatie en bijstand te verstrekken en toegang te verlenen tot nationale gegevensbanken op het gebied van wetgeving, sociale zekerheid en belastingen. Ook zou er opheldering moeten worden verschaft over hoe de kosten door de verschillende lidstaten zullen worden gedeeld, met name op het gebied van gezamenlijke inspecties;

4.3.2. opneemt dat de ELA wordt geacht met haar activiteiten belastingfraude helpt te bestrijden, met name door, waar mogelijk, nauw samen te werken met Europol en Eurojust;

4.3.3. wijzigingen aanbrengt in artikel 24 van de verordening, over de betrokkenheid van de sociale partners, omdat dit artikel duidelijk ontoereikend is. Met het oog hierop wordt voorgesteld om:

— een adviesraad toe te voegen aan de ELA in plaats van een zogeheten „stakeholdergroep”;

— in aanvulling op het bepaalde in dit artikel, deze raad te belasten met het uitbrengen van advies over het algemene en jaarlijkse activiteitenplan, het activiteitenverslag en het voorstel van de raad van bestuur inzake de benoeming van de uitvoerend directeur;

— deze raad samen te stellen uit 17 leden: 12 vertegenwoordigers van de Europese sociale partners (ook uit sectoren als de bouwnijverheid, de landbouw en het vervoer), 3 van de Commissie, de voorzitter van de raad van bestuur, die de adviesraad zal voorzitten, en de uitvoerend directeur;

— deze raad minstens drie keer per jaar bijeen te roepen.

4.3.4. De ELA moet een databank aanleggen met door de lidstaten verstrekte informatie, waarin bedrijven zijn opgenomen die zich schuldig maken aan onwettige handelingen in verband met grensoverschrijdende mobiliteit.

4.3.5. De ELA moet zich bezighouden met de invoering van een Europees socialezekerheidsnummer, ook al ligt het recht van initiatief op dit vlak bij de Commissie.

4.3.6. De ELA zou jaarlijks een verslag moeten opstellen over grensoverschrijdende mobiliteit met een beoordeling van de risico's en mogelijkheden, met name in de meest kwetsbare geografische gebieden en/of sectoren.

Brussel, 20 september 2018.

De voorzitter
van het Europees Economisch en Sociaal Comité
Luca JAHIER

BIJLAGE

De volgende wijzigingsvoorstellen, die meer dan een kwart van het aantal uitgebrachte stemmen kregen, werden tijdens de beraadslagingen verworpen (artikel 39, lid 2, rvo):

Paragraaf 1.1

Als volgt wijzigen:

1.1. De huidige situatie op de grensoverschrijdende arbeidsmarkt levert aanzienlijke problemen op voor bedrijven, werknemers en lidstaten, met name oneerlijke concurrentie, ~~sociale dumping~~ en allerlei soorten illegale activiteiten en fraude op het gebied van belastingen en sociale zekerheid. Bovendien hebben het gebrek aan informatie voor bedrijven en werknemers, de gebrekkige samenwerking tussen de lidstaten en de over het algemeen geringe capaciteit van de arbeidsinspecties de bestaande problemen en conflicten nog verergerd. Hoewel er al een paar maatregelen zijn genomen, hebben de Europese instellingen, de voorzitter van de Commissie, het EESC, de sociale partners en maatschappelijke organisaties erop gewezen dat er meer en betere inspanningen nodig zijn om verbetering te brengen in deze situatie.

Stemuitslag:

Voor: 93

Tegen: 124

Onthoudingen: 13

Paragraaf 3.7

Als volgt wijzigen:

3.7. Het EESC kan zich in grote lijnen vinden in het voorstel van de Commissie voor een verordening, met name in de doelstellingen ervan (artikel 2), de taken van de Autoriteit (artikel 5), de informatie over grensoverschrijdende arbeidsmobiliteit (artikel 6), de toegang tot diensten op het gebied van grensoverschrijdende arbeidsmobiliteit (artikel 7), de samenwerking en uitwisseling van informatie tussen de lidstaten (artikel 8) en de samenwerking bij grensoverschrijdende verstoringen van de arbeidsmarkt die gevolgen hebben voor grensarbeiders (artikel 14), omdat hierin de taken van de ELA worden vastgelegd die ertoe kunnen bijdragen dat de arbeids- en sociale rechten op voet van gelijkheid worden gewaarborgd in het gastland, ~~sociale dumping~~ illegale praktijken worden bestreden, eerlijke concurrentie tussen bedrijven wordt veiliggesteld en fraude met betrekking tot grensoverschrijdende mobiliteit wordt tegengegaan — problemen die de lidstaten alleen niet kunnen oplossen.

Stemuitslag:

Voor: 96

Tegen: 121

Onthoudingen: 11